

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00414 / 06.02.2018 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS)	Opera autentică (OA)
Suspicious work	Authentic work
OS ISĂRESCU Mugur. <i>Contribuții teoretice și practice în domeniul politicilor monetare și bancare</i> . București: Editura Academiei Române. 2009. Sursa suspiciunii: Sorin SEMENIUC / 23 ianuarie 2017 / www.romanialibera.ro	ISĂRESCU, Mugur. <i>Reflecții economice</i> . Vol.1. <i>Piețe, bani, bănci</i> . București: Expert. 2001.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
P01: p.131:19 - p.137:17	p.84:23 - p.89:27
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	☒
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	☐
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	☐
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefete care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	☐

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiante sau suspionate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspacionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspionate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspacionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii prelăuirii nu este de natură să evite punerea în discuție a suspecțiunii de plagiat.
- vi) Piese de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspionate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspacionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. *Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conducță, preventire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. *Prevenitor de plagiat*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

MUGUR C. ISĂRESCU

REFLECȚII
ECONOMICE

*

PIEȚE, BANI, BĂNCI

BCU Cluj-Napoca

ACUMP 2004 00635

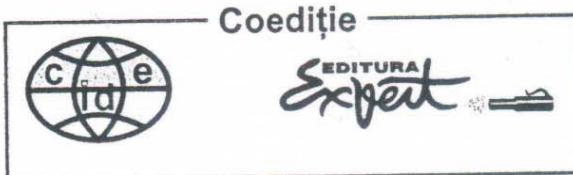
ACADEMIA ROMÂNĂ

CENTRUL ROMÂN DE ECONOMIE COMPARATĂ ȘI CONSENSUALĂ

623571

CĂRȚI DE
CENTRALĂ
UNIVERSITARĂ
JUDEAȚUL BĂLĂCEA
Oradea - Maramureș

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU
REFLECȚII ECONOMICE
*
PIEȚE, BANI, BĂNCI

București, România

Editor și redactor de carte: Valeriu IOAN-FRANC

Coperta și prezentarea grafică: Nicolae LOGIN, Luminița LOGIN

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Centrului Român de Economie Comparată și Consensuală. Reproducerea, fie și parțială și pe orice suport, este interzisă fără acordul prealabil al editorului, fiind supusă prevederilor legii drepturilor de autor.

ISBN 973-8177-06-5

Apărut mai, 2001

33-05 (Favorul M.) (ca)

336.4

336.6

politicielor industriale. În viziunea lor, politicile industriale ar trebui să joace un rol important în ajutarea întreprinderilor românești în competiția internațională. Prea adesea, ajutor înseamnă, în această viziune, protecționism.

Cred că trebuie să adoptăm și o altă optică a politicilor industriale. În loc să protejeze firmele românești împotriva concurenței străine, măsurile de politică industrială ar trebui să aibă ca obiectiv resuscitarea forțelor pieței și protejarea concurenței corecte. Costurile pe termen lung ale protecției vor fi întotdeauna mai mari decât costurile liberalizării concurenței. Fără firme puternice, competitive, piețele românești de bunuri vor fi invadate de bunuri străine, cu sau fără protecționism.

A doua schimbare privește întărirea disciplinei financiare. Indisciplina financiară are rute foarte clare în România. Acestea sunt deficitul bugetar, deficitele cvasifiscale, arieratele la buget și încălcarea corelației dintre productivitatea muncii și salarii. Aceste rute sunt totuși foarte diferite ca natură, dacă avem în vedere în ce măsură unele sunt cauza altora. Astfel, constrângerile bugetare tari impuse prin programarea unui deficit sustenabil și prin înăspirea politicilor de limitare a deficitelor cvasifiscale vor determina întreprinderile aflate în proprietatea statului să-și bazeze creșterile producției mai mult pe creșterea productivității muncii și să fie forțate să mențină nivelul salariilor în concordanță cu productivitatea.

5.5. Politicile cursului de schimb în condițiile globalismului

P01

În abordarea tradițională, competitivitatea internațională este determinată de capacitatea de a reduce sau, cel puțin, de a stabiliza exprimarea în valută a costurilor cu mâna de lucru. Din această perspectivă, abordarea tradițională a competitivității internaționale se bazează pe trei criterii.

Primul se referă la menținerea dinamicii salariilor reale în limitele creșterii productivității mâinii de lucru.

Al doilea criteriu arată necesitatea controlului ratei inflației interne, astfel încât creșterea prețurilor bunurilor necommercializabile (care nu pot face obiectul comerțului internațional, dar dețin o pondere importantă în coșul mediu de consum) să nu fie sistematic mai mare decât creșterea prețurilor bunurilor comercializabile (care pot face obiectul comerțului internațional și sunt, deci, supuse presiunilor concurențiale din exterior).

Al treilea criteriu impune ajustarea cursului nominal de schimb pentru corectarea situațiilor care nu respectă primele două criterii.

În prezent, politicile economice dominante par să fie inspirate cu precădere de abordarea tradițională a competitivității internaționale. Politicile pieței muncii gravitează în jurul corelației dintre productivitatea mâinii de lucru și salariul real. Obsesia politicilor macroeconomice este controlul inflației. Dacă politicile pieței muncii sau cele macroeconomice se confruntă cu eșecuri, atunci se apelează la corectarea cursului de schimb pentru a se reduce costul unitar al mâinii de lucru la paritatea internațională și a se restabili poziția competitivă a producției interne.

Globalizarea ne obligă să luăm în considerare și alte abordări.

Într-un articol care s-a bucurat de o audiență largă, Paul Krugman a realizat una dintre cele mai severe critici ale abordării tradiționale a competitivității internaționale (*International Competitiveness: A Dangerous Obsession*, 1994). Conform opiniei lui Krugman, concurența internațională pe piețele bunurilor și serviciilor se realizează între producători, și nu între țări. Producătorii concurează în sensul că pierderile unora se pot transforma în câștiguri pentru alții. Concurența își pierde însă relevanța la nivelul țărilor. Krugman susține că este lipsit de sens să se vorbească despre rivalitatea comercială a țărilor, deoarece toate câștigă din comerțul internațional.

Krugman arată însă că țările concurează în ceea ce privește atragerea factorilor internaționali de producție, capital și mână calificată de lucru. Succesul țărilor în concurența pentru factorii de producție cu mobilitate internațională este determinat de avantajele de locație. Un nivel rațional al impozitării, o ofertă corespunzătoare de infrastructuri, un cadru legislativ stabil și eficient, o mână de lucru educată și nu foarte scumpă sunt elemente care compun avantajele de locație. Dacă o țară reușește să ofere avantaje de locație, atunci ea devine atractivă pentru